

Telegraful

Organ național-bisericesc

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Klarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză

Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un și puțin 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Alegeri și alegeri

(=) Lupte, din cale afară aspre și cerbicioase, cum am văzut nu odată, s'au dat în jurul alegerilor *comunale, județene și parlamentare*. La mijloc trebuie pus nu numai imboldul ambiției, îndreptățite sau mai puțin îndreptățite, a candidaților de-a asaltă râvnitele posturi, ci, de obicei în măsură covârșitoare: *beneficiile materiale*, împreunate cu slujbele bănoase și foarte atrăgătoare.

Alegerile *bisericești*, pentru adunările eparhiale, prezintă, sau ar trebui să prezinte, oarecare deosebire de felul în care se desfășoară alegerile pentru comună, județ sau parlament, unde imbulzeala candidaților *«la praznic»* a fost și este, durere, tot în stadiul ascendent, pretutindeni.

Aleșii adunărilor eparhiale nu sânt retribuiți — în lipsă de fonduri bisericești — cu beneficiile materiale acordate de bugetele ispititoare ale altor instituții; în schimb, biserica cere totuși dela membrii adunărilor eparhiale să îndeplinească sarcini și jertfe, spre înălțarea ei.

Ceice vreau să se învrednicească de această cinste ce nu rodește bunuri lumești; ceice prin mintea și caracterul lor ne-atărnător, prin experiențele bogate ale unei vieți *apropiate de Hristos*, și-au croit un nume în fața credincioșilor, toți aceștia, mireni și clerici, au prilejul de-a fi trimiși în adunările eparhiale, ca prin cuvânt și faptă s'aducă sfat și sprijin arhierilor din capul eparhiilor episcopoești și arhi-episcopoești, pentru a nimeri felul și chipul potrivit întru înfăptuirea ideilor morale și spirituale, necesare propășirii neamului și bisericii.

Clerul nostru știe că dreptul de alegător, pentru a trimite membrii în corporațiile bisericești, are să se exercite totdeauna în *libertate* deplină, fără înrăuriri nepermise. Deplina libertate nu însemnează însă nici desfrâu, nici anarhie, nici alte năravuri sălba-

tice, — ea însemnează ordine, seriozitate, cultură.

În cadrul acesta, de aer curat și *absolut treburilor în biserică*, sperăm să-și facă fiecare drept-credincios, preot și mirean, datoria de bun creștin și bun român.

Cu cât partidele politice vor renunța mai mult la practicile obișnuite în luptele lor electorale de a-și înscăuna «sacerdoți» ai partidului în locuri bisericești,

ce pe bună dreptate *nu* li se cad când n'au suflete modelate după chipul lui Hristos, — cu atât mai larg se vor deschide porțile adunărilor eparhiale pentru acele mărimi, care au reprezentat și reprezintă valori morale recunoscute în viața publică a țării.

Năzuința spre stări ideale, prin felul alegerilor eparhiale, va înrăuri, fără îndoială, în mod binefăcător și asupra *celorlalte* feluri de alegeri, capabile de progres, în viitorul depărtat, dacă nu în cel apropiat.

Episcopul Charles Gore

Deși problema relațiilor externe ale Bisericii noastre are în prezent un caracter pur academic și puțin interes practic, totuși nu putem trece cu vederea fără să pomenim cazul de moarte și importanța vieții Episcopului Charles Gore, care în câteva rânduri a umblat și în țara noastră, ca delegat al Bisericii anglicane în chestia unirii bisericilor.

Charles Gore a răposat la 17 Ianuar a. c. într'un sanator bisericesc din Londra. Octogenarul cu chip frumos, plăsmuit sufletește după construcția sfinților Părinți, râvnitor pentru Hristos ca un apostol și pasionat pentru gloria Bisericii ca un mucenic, nu era venerat numai pentru erudiția sa și ca un profet, ci pentru că era prototipul nobil al Episcopului.

Coborător din veche familie aristocratică, era adevăratul gentleman, înzestrat în mod deosebit cu darul dumnezeesc al afecțiunii și era cea mai venerată persoană în sânul poporului englez.

În reamintirile din copilărie el a însemnat pietatea părinților săi și impresia profundă a slujbelor religioase din biserică parohială, unde mergea regulat. Dintre scriitorii, pe care i-a admirat în tinerețe, pomeneste pe Carlyle, Ruskin, E. Bowen.

Ca licean a ascultat în capela școlii predica profesorului Dr. Westcott, ajuns mai târziu

episcop, despre opera călugărilor Benedict, Dominic și Francisc, și sfârșia cu rugăciunea, ca Dumnezeu să ridice și dintre ascultătorii săi slujitori ca aceia. Charles Gore a ținut minte această predică.

După ce a făcut strălucite studii de filosofie și teologie, s'a hirotonit și a ajuns profesor. Primul contact cu viața reală l-a făcut să se înfioreze de prăpastia, ce exista între lumea bună și între nevoiașii din suburbii.

Pe Zacheii vremii i-a îndemnat să aline nevoile celor oropsiți ai sorții, iar pe aceștia i-a mângăiat că sânt comori sufletești, la care bogății pământului cu anevoe ajung. Atunci a înființat împreună cu alți soți de idei *Uniunea socială creștină*, de care s'a interesat până la moarte. Programul societății era inspirat de predica din Nazaret și din vorbirea de pe munte.

Pasiunea sufletului său era studiul. În a doua jumătate a veacului trecut a înflorit eresul îndoelii, sămănat de filosoful agnostic H. Spencer și Darwin și de criticismul biblic negativ din Germania.

Lumea, dornică de noutăți, privia peste umăr afirmațiile dogmatice ale Bisericii, formele religiosității populare și tradițiile sacre.

Teologii venerabili ai vremii trăiau în trecut, frânele prezen-

tului le au pierdut, iar viitorul ei era incert.

Charles Gore păși în public la 1889 cu scrierea *Lux Mundi*, asociindu-se 12 inși, tineri învățați, încrezători, cu intuiție clară și cu scop precis. Cartea cuprinde 12 tratate, precum urmează: 1. Credința, 2. Doctrina creștină despre Dumnezeu. 3. Problema suferinții în raport cu credința în Dumnezeu. 4. Pregătirea istorică a venirii lui Hristos. 5. Intruparea și Evoluția. 6. Intruparea ca bază a dogmei. 7. Mântuirea. 8. Duhul sfânt și inspirația. 9. Biserica. 10. Tainele. 11. Creștinismul și viața politică. 12. Morala creștină.

Cu această lucrare se inaugurează liberalismul constructiv al cugetării teologice anglicane și faza a doua a renașterii vieții engleze religioase din veacul trecut, din care s'a născut curentul ecumenicității de azi.

Ierarhia înaltă a Bisericii n'avea simțul prefacerilor în plină afirmare. În anul 1902, Charles Gore a intrat în Episcopat, ocupând scaunul din Worcester, iar după trei ani s'a strămutat la Birmingham, într-o eparhie nouă. Activitatea lui ca episcop a fost atât de fecundă și excepțională, încât credincioșii săi i-au ridicat statuie. Pretenții lui au regretat că a intrat în episcopat. Biserica a câștigat un administrator admirabil, iar întrunirile episcopoești — deși n'au putut fi ridicate din zona mediocrității, au fost galvanizate de sugestii și imbolduri superioare.

Grijile multiple administrative îl atomizau și-i răpiau orice posibilitate de a studia și a scrie, iar ceea ce trebuia să facă, nu constituia esența unei opere religioase.

Când însuși s'a convins că vocația sa de sfânt și de profet nu se încadrează în slujba de episcop, a demisionat și s'a rentors la abația Westminster, unde înființat Comunitatea Resurecției, de misionari vestiți.

A fost atașat pe lângă facultatea teologică din Londra ca profesor de Dogmatică. Lucrările lui în domeniul teologiei biblice

Scrisoarea

și ale dogmaticii sunt monumentale și rivalizează ca erudit cu Newman, Döllinger și Guettee din veacul trecut.

Când s'a retras dela catedră, n'a renunțat la muncă, și la vârsta de 72 ani a mai publicat o serie de lucrări mari. *Reconstruirea credinței*, în patru volume, a ajuns la a 17-a ediție. Scopul lui în această celebră operă e să apere revelațiunea divină prin mărturiile de experți ale personalităților religioase din toate vremile și locurile. Sunt puși la contribuție și analizați cu pătrundere — și cugetătorii religioși de azi, Baron vom Hügel, Troetsch F., Albert Schweitzer, Carl Barth, Inge, Keyserling, Heiler etc.

Meritul lui în această lucrare monumentală nu constă în măiestrie de a apare original, ci de a interpreta cugetarea modernă în raport cu revelația divină și a justifica poziția omului modern de a rămânea neșovelnic la catarcele credinței revelate.

În a. 1928 a publicat în colaborare cu teologi tineri *Comentariul Sf. Scripturi*, în 3 volume, din care deasemenea s'au tipărit mai multe ediții.

Prin scrierea sa: *Filosofia vieții bune*, lecturi la fundația Gifford din 1929/30, a binemeritat titlul elogios de Socrate creștin. El vede în filosof pe «omul, al cărui spirit nu se odihnește până nu-și formează o «teorie» sau o concepție despre lumea lucrurilor și a experiențelor, cu ajutorul căreia toate manifestările lor să formeze un întreg tinzând spre un scop comun, cu care însuși e chemat să se identifice și să colaboreze din toată voința și cu toată inteligența sa».

Un capitol însemnat al vieții lui Gore e rolul său în negocierile de apropiere cu catolicii, în conferențele dela Malines, cu cardinalul Mercier și în negocierile cu ortodocșii. La Lausanne în anul 1927 a expus testamentul său și condițiile de reunire, care au întărit nădejile ortodocșilor,

dar au indispus pe protestanți. Totuși când misionarii din India am anunțat că planul de reunire, pus în aplicare, acolo cuprinde și pe misionarii protestanți, n'a pregetat să întreprindă o călătorie în India, iarna trecută, ca acest plan să izbutească într'un mod cât mai desăvârșit.

Plantațiile creștine din bătrâna Asie se vor resimți multă vreme de influența profundă a misionarului Gore, iar autohtonii din India au avut impresia că Europa încă are un profet, și nu este numai Tagore și Gandhi, care grăiesc în numele divinității. Din această călătorie s'a întors slăbit și bolnav și nu s'a mai putut reculege.

A închinat Bisericii sale o viață de studiu de o jumătate de veac, ridicându-i nivelul intelectual și prestigiul moral în lumea de azi.

Celce a spus în *Lux Mundi* că «biserica lui Hristos este scena, pe care s'a desfășurat viața cea mai intensivă, cea mai viguroasă și cea mai fecundă, pe care o cunoaște acest univers», e vrednic să aibă și din partea noastră un smerit omagiu de recunoștință, când pleacă din această viață.

Tr. Scorobet
consilier bis.

Constituirea Sf. Sinod Permanent. Sfântul Sinod a aprobat un regulament pentru determinarea drepturilor Patriarhului și funcționarea Sf. Sinod. În baza acestui regulament a instituit prin alegere o delegație permanentă de 4 membri sub numirea de Sinod permanent.

Membrii delegației sunt: I. P. S. Pimen al Moldovei, PP. SS. Episcopii Lucian al Romanului, Grigorie al Aradului și P. S. Arhiepiscopul Titu Simedrea.

Delegația are cinci secții și anume: secția canonică-juridică; afaceri străine; doctrină și viață; învățământ teologic, și propagandă religioasă.

Sinodul permanent va rezolvi chestiunile urgente și va pregăti și studia chestiunile ce reclamă o decizie a Sf. Sinod.

Pentru bunele moravuri

În poporul nostru, cunoscut în de obșie ca popor religios și cu bune moravuri, totuși, cu deosebire în timpul nou, încep a se înrădăcina unele primejdioase defecte.

Constatând răul, să căutăm mijloacele care să-l înlăture.

Familia a fost și trebuie să fie și pe viitor, așa se spune mereu, baza vieții sociale creștinești. Baza aceasta este acum tot mai serios amenințată prin desmățul concubinajelor, care au luat proporții nebănuite și la sate.

Cauzele desfrâului păgănesc sânt multe și felurite. Le voi schița, în cele ce urmează, arătând mijloace de a combate această plagă și rușine a familiilor.

Cauze principale sânt:

1. **Indiferențismul religios.** O seamă de oameni, dacă au terminat o școală oarecare, se cred tare «învățați» și țin sub «demnitate» să respecte legile bisericii, — bune cel mult pentru «prostime». N'au citit acești preținși învățați că cei mai mari savanți ai lumii au fost oameni respectuoși ai bisericii și legilor ei.

2. **Liberalismul.** Mulți sânt înrăuiri de așa zisa libertate democratică, explicând-o așa: «Trăești cu cine-ți place, și cum îți place, — viața e scurtă și trebuie gustată».

3. **Lipsa de cultură.** În diferitele servicii de stat, oameni cu pregătire școlară puținică, socotesc că nu e compatibil cu «situația» lor, să facă ceea ce fac alții. Din acești notorici semidocți, «cu 3 clase primare și un curs de violoncel», se recrutează o ceată întreagă de concubini.

4. **Dispozițiile elastice ale legii matrimoniale,** permit căsătoria pentru tineri înainte de a face armata, și pentru fete la 13 ani.

În forma aceasta s'a ajuns la «căsătoriile de probă», cu urmări dezastruoase pentru igiena publică.

5. **Imoralitatea părinților.** Mintea sănătoasă nu poate cuprinde: cum se găsesc părinți care s'au consimțit la traiul în concubinaj a ficei lor, învoindu-se, în forma de mai sus, la compromiterea lor și la desființarea tuturor sfaturilor date până atunci copilului lor, pe care o împing deodată în așa hal...

6. **Creșterea în familie** înrăurește puternic copiii: concubinii de azi se recrutează și din familiile concubine.

7. **Materialismul** înstăpânit peste orice măsură asupra sufletelor, creiază în multe cazuri concubinajul.

Interese meschine determină la concubinaj. De regulă, părinții nenorociților, sortiți spre «căsătoria de probă», se înțeleg între ei făcând contract cu penalități în caz că unul sau altul ar strică: fac tocmeală. Numirea aceasta, de tocmeală, dată vechii logodne, e numire adevărată, fiind că îți dă impresia de târg.

Să vedem urmările acestei plăgi: pentru concubini și pentru urmași.

A) Pentru concubini urmările sânt:

Nesiguranța în «căsătorie», nelegându-i nici o lege, nici o taină. E o încercare vremelnică, pe care nici unul din soții clandestini n'o respectă și o dorește cât mai de scurtă durată. De aici alte nenorociri:

Betie, viață imorală pentru ambii soți; ruina casei, fiecare străduindu-se să ascundă ce poate, de celalalt de care nu-l prea leagă nimic.

B) *Urmările pentru urmași:* Dacă concubinajele dau naștere la copii ilegitiimi, nenorocirea e și mai pronunțată. Copiii sânt sortiți să poarte pe viață stigmul de ilegitiimi. Sânt proprietatea mamei și excluși dela moștenirea averii tatălui. Mulți rămân «ai nimănui», — împopulând temnițele și casele de nebuni. Din concubinaje încheiate între minori se nasc copii piperniciți, — clienți ai spitalelor.

Ca măsuri urgente, cred a fi nimerite:

1. Înălți ierarhi, presă, parlamentari să stăruiască a se vota o lege în senzul căreia: căsătoria civilă, fără căsătorie religioasă, e nevalabilă;

b) Prin altă lege, concubinii să fie urmăriți ca atentatori la bunele moravuri;

c) A treia lege să dispună că tinerii nu se pot căsători înainte de etatea de 24 ani, nici fetele înainte de 18 ani;

2. Bisericele să excludă din lista membrilor adunărilor parohiale pe concubini...

Cam în formele acestea cred că am reduce din nenorocirile pricinuite întregului neam de o urâtă și primejdoasă meteahnă, căreia avem să-i dăm toată atențiunea. Pr. *Dionisie Bucur.*

Ramură de maslin în jur de spadă frântă. Șeful delegației elvețiene la conferința desarmării este autorizat de consiliul federal să remită, în numele ei și al cantonului Geneva, o medalie comemorativă delegațiilor conferinței. Medalia are gravată, pe fond de aur, o spadă frântă înconjurată de ramură de maslin.

FOIȘOABA

Monografii și alte cărți

În Nr. 7—8 din 1932, al ziarului Telegraful Român, părintele E. Șinca face apel pentru tipărirea monografiilor comunelor parohiale, indicând felul cum s'ar putea ajunge la tipărirea lor.

Ideea e cât se poate de bună și la timp sosită.

Câte monografii stau acoperite de praf în arhive parohiale neputându-se tipări!

Multe din ele vor fi conținând lucruri de mare valoare, care dacă ar ajunge la cunoștința publică ar limpezi poate chestiuni de importanță, discutate în lumea istoricilor.

Dar, lucrările nu se pot tipări, — parohiile fiind sărace, ear tiparul scump foc.

Preocupându-mă de această idee,

îmi iau voie a exprima unele propuneri în legătură cu tipărirea de monografii și de alte asemenea cărți:

1. Din ordinul Prea Venerabilului Consiliu arhiepiscopesc, ar fi consult să se înscrie anual în bugetul parohiilor 500 Lei pentru *tipărirea operelor de interes bisericesc*. Din banii ce s'ar adună în forma aceasta, să se înceapă tipărirea. Dela 670 de parohii, — câte avem în arhidieceză, à 500 Lei, s'ar aduna anual peste 300,000 Lei, cu care totuși s'ar putea tipări câteva monografii și cărți de predică.

O comisie b. o. din 3—4 profesori dela Academia teologică, Sibiu, și cu alți preoți, ar face recenzia lucrărilor înaintate spre tipărire.

Ne trebuie în deosebi predici pentru popor. Nevoile sale se înmulțesc zi de zi, și pas cu ele, ușurându-le, trebuie să fie preotul, dacă vrea să rămână părintele poporului. Vechile predici nu mai au, în general,

efectul trebuincios, când curenți nouă se abat asupra plugărimii și muncitorimii. Ne trebuie predici potrivite nevoilor actuale, ca îndreptar și ajutor pentru slujitorii altarelor din toate colțurile Arhidiecezei.

Planul cred că se poate pune imediat în practică. Censorul bugetelor parohiilor din Arhidieceză, — bineînțeles, în urma deciziei Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, — poate să înscrie din bugetele parohiilor pe 1932 câte 500 Lei din conturi la «Cheltuieli» și să creeze contribuția necesară «tipărirea operelor de interes bisericesc», începând tipărirea unora încă în anul acesta, 1932.

Criza e mare, conflicte și greve sânt multe, — dar unirea forțelor aduce cu sine putere și în timpuri grele. Lucrarea ce s'ar începe, ar fi fără îndoială, de cel mai mare preț.

Pr. *Dionisie Bucur.*

Carte și earăș carte

În potopul de nemulțumiri și necazuri ce ne bântue, se constată, în păturile sociale, dela țaran și până la omul de știință, oarecare sete religioasă.

În fața acestei constatări, preotul e primul chemat a răspunde dorințelor sufletești.

El, alimentat sufletește cu învățătura dumnezească, are să o împărtășească și acelora cari însetoșează după ea.

Preotul e chemat, azi poate mai mult ca de obicei, să «servească fratelui său mai mic».

În misiunea de a satura pe cei însetoși, slujitorul altarului are nevoie de se ridica mult d'asupra preocupărilor materiale.

Socotind cartea bună ca unul dintre puternicele mijloace pentru atingerea acestui scop, în cele ce urmează

Nr. 605.

Societatea Mărăști

Pentru refacerea satului, cuitropit în luptele glorioase cu dușmanii, societatea «Mărăști» a cerut Sf. Sinod încuviințarea de a edita o icoană artistică reprezentând pe Maica Domnului. Din desfacerea acestei icoane se vor augmenta fondurile pentru refacerea gospodăriilor pustiite și a satului Mărăști. On. Preoțime va indemnă obștea creștinească să procure această icoană, contribuind la realizarea unui scop patriotic și creștinesc.

Sibiu, 27 Ianuar 1932.

Consiliul arhiepiscopesc

„Aprobăm desarmarea, dar ne înarmăm”

În preajma deschiderii conferinței dela Geneva pentru desarmarea popoarelor, dl O. Goga face unui confrate următoarea declarație:

Eu privesc desarmarea prin latura, care mă interesează cu deosebire ca român.

Admir neobosită stăruință pe care o pun atâtea minți bine intenționate pentru a crea un corectiv războiului între popoare.

Aprob desarmarea, dar mă înarmez pe cât pot mai bine, fiindcă știu, că deocamdată nu pot nădăjdui liniște și prosperitate pentru România, decât dacă vom fi bine pregătiti să ne apărăm granițele și securitatea națională.

Privesc în jurul meu și totul mă îndeamnă la aceasta.

Nu gânduri de imperialism mă determină să nu desarmez, ci conștiința că numai astfel vom putea consolida, într-o epocă de pace și prosperitate, ceea ce am realizat cu atâtea jertfe în marele război.

Organizați Oastea Domnului

vreau să arat câteva nume de cărți și autori, fără a mă întinde la dare de seamă amănunțită.

Cred, că n'ar trebui să lipsească dintre cărțile unui preot, în orice situație s'ar găsi, lucrarea lui Petrow S.: Un păstor model; nici cartea: Adevăratul preot, de Scheidon.

Mai cred că se înalță conștiința unui preot care cunoaște figura de Apostol a eroului Chiril Obnovlenski din cartea: În slujba adevărată, a lui Potapenko.

Să lupți «pentru fratele tău mai mic», așa cum luptă b. o. Chiril, fără să simți osteneala muncii, e operă creștinească.

Să te smulgi din mijlocul cluburilor politice, cu programele lor sfârșitoare, și să-ți depui talantul câștigat, în serviciul lui Hristos, cum fac eroii lui Scheldon, e să lucrezi cu folos în via Domnului.

Să ai iubire față de aproapele și să mucești cu abnegație pentru bi-

„Legea și Dreptatea” Unirii din Blaj

În numărul 3, din 16 Ianuar a. c. «Unirea» publică pe patru coloane un articol meschin în contra cârmuirii actuale pentru că n'a achitat congrua clerului greco-catolic «din Iulie și chiar din Mai 1931». Mai are și alte capete de acuză, cu mult mai grave, și anume: a tolerat abuzul unui plotonier major dela cercul de recrutare, care îndeplinea recent chiar în Blaj controlul livretelor militare să la câte 5 lei pentru biletul de călătorie în favorul zidirii bisericii ortodoxe din Dicioșanmărtin.

Rezervistii — buni creștini — au luat câte un bilet, știind că ajutorul la ridicarea unei sfinte biserici e o faptă bineplăcută lui Dumnezeu. Numai clarissimul din Unirea s'a tulburat; cere anchete dela ministere și sesizarea parchetului pentru această faptă a plotonierului și în contra Reuniunii femeilor ortodoxe din Dicioșanmărtin, care a obținut permisia legală cu prolongire până la 15 Mai 1932. Noi n'am cerut anchete când zeci de colectanți uniți culegeau țara și adunau parale dela ortodocși pentru biserici unite, cari în condicele de colectă își ascundeau confesiunea sub cuvântul: «biserică românească».

De ce le va fi clarissimilor spin în ochi construirea unei biserici în capitala județului? Dumnezeu știe! Însă Hristos e mulcomit pe celce au cerut să se pogoare foc din cer peste satul samarinean, apastrofându-i: «Ai căruț duh sunteți?» Cetește, clarissime; aceasta ție îți sună!

Un ostaș ortodox.

Tot Statul romano-catolic. Ziarul local sasesc «Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt» se ocupă în numărul de Duminică, 31 Ianuarie, de Statul romano-catolic ardelean, pe care-l apără ca un zel care-și va fi având originea în alte sentimente decât în cele cu cari s'au privit totdeauna, și se privesc și azi, adepții lui Luiher.

Numai așa se poate explica tonul agresiv al articolului. «Avem de-a face, spune, cu același spirit, care ne amenință în tot momentul și pe noi și drepturile noastre cele mai nestrămutate. Și acest spirit trebuie să-l combatem cu toată asprimea».

Ne sună așa de familiar tonul acesta dela compatrioții noștri de alt neam. Doar în fiecare zi ne descălesc și ne muștruluesc mai abilit ca

niște tutori. Ce vrem? Să vie la noi cu argumente și cu dovezi? Ei! Astea nu s' de noi...

Dar, în chestia aceasta noi cerem totuși ca argumentația masivă, zdrobitoare a profesorului Ghibu să fie luată în considerare și să fie răsturnată, de e posibil, tot cu argumente. Să ne slăbească stimabilul dela Tageblatt cu afirmațiile gratuite, că statul romano-catolic datează de mai bine de 350 de ani, că este o organizație absolut autonomă care n'are lipsă de nici o aprobare exterioară Bisericii catolice etc. (Las afară contradicțiile cu afirmațiile de mai sus, cum e b. o. aceea că St. cat. s'a reconstituit la 1873 cu aprobarea regelui).

E o regulă elementară de bună credință ca atunci când declari că «avem de-a face cu un spirit absolut contrar dreptului, negând dreptul, deși se folosește de aparențele dreptului», să citezi măcar vre-una din dovezile care ar vrea să întemeieze o «aparență de drept», și să aduci probe pentru dreptul adevărat.

Meditații *

I

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, mărire Ție.

Ioan 12, 44.

Dacă ați întreba pe un rege când pornește la luptă, pe ce te bazezi, pe ce contezi? V'ar răspunde poate: am toată încrederea în armată, contez pe armamentul perfecționat și pe rezervele excelente care îmi stau drept garanție.

Ce ni-ar răspunde însă, cei ce pornesc la lupta duhovnicească, cei cari au declarat război răului, dacă i-am întreba: pe ce vă întemeiați, pe ce conțați, în cine vă puneți încrederea?

Răspunsul va fi cel al bisericii ortodoxe: Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt.

Într'adevăr, ca fii ai acestei biserici, angajați și noi în lupta împotriva răului, ca preoți mai ales, vom marturisii: Tăria noastră este Sfânta Treime. Ne întemeiem pe Tatăl și credem că El ne-a ales, mai înainte de întemeierea lumii; suntem încredințați că El prin cercarea sa proprie

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

se îngrijește de noi, ne călăuzește, ne ceartă când e de lipsă, și ne conduce în casa sa, unde multe lăcașuri sânt.

Scăparea ne este Fiul, care este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și Fiul omului Ius Hristos. Credem cu tărie, că prin sângeroasa sa jertfă de împăcare toate păcatele ni-au fost iertate, iar noi am fost împodobiți cu desăvârșită dreptate.

Știm că Fiul este mijlocitorul și toate cererile noastre le duce înaintea tronului Tatălui ceresc, care, la insistențele lui și pentru meritele lui, ne justifică.

Acoperământul nostru este Duhul Sfânt, prin care-am început să facem cunoștință cu bunăvoința și harul dumnezeesc, în care ni se descopere vistierul bunătăților și dătorul de viață; acesta ne va îndulci inima, ne va îndupleca voința, ne va lumina mintea, ne va potoli patimile, ne va mângăia în necazuri, ne va înălța întru neputință și ne va lumina noaptea vieții. Credem că se va sălășui întru noi ca prin El să trăim, că va stăpâni în noi, ca un rege și la urmă ne va stinge toată ființa, pentru ca să putem fi primiți și să locuim în lumina cea neapasă a sfinților.

O încredere fericită a celui ce crede! A se întemeia pe acela a cărui putere e fără limite, a cărui dragoste e pururea caldă, a cărui bunătate e în veci neschimbătoare, a cărui fidelitate rămâne neclintită, a cărui înțelepciune rămâne netrecută, și-a cărui mărire desăvârșită nimic nu o poate știrbi! Fericit e omul care se poate sprijini pe credința puternică în nu așa Dumnezeu. Când avem convingerea că acoperământ avem pe Duhul Sfânt, scăpare pe Fiul și nădejde pe Tatăl, sântem fericiți și părtași liniștii și păcii cereștii. Sufletul nostru, astfel împăcat, va mări neconținut pe Sfânta Treime.

II

Mând la adânc și lăsați în jos mrețele voastre, ca să pescuiți.
Luca 5, 1.

Desprindem din această povestire, necesitatea cooperăției din partea omului în lucrarea mântuirii sale. Pescuirea, la cuvântul Mântuitorului, a fost minunată, dar nici pescarii, nici luntrea și nici mrețele, n'au stat la oparte, ci împreună au trebuit să lucreze pentru prinderea peștelui. Așa este și cu mântuirea sufletelor. Dumnezeu lucrează prin toate mijloacele; ne pune totul la dispoziție; Hristos stă la ușa inimii noastre și bate, ajunge un cuvânt din partea

Rugăciune de demult

Strămoșii noștri, când erau atinși de supărări și nenorociri mari, roșteau cu credința tare în bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, următoarea rugăciune ce ni-o comunică un preot:

«Doamne, norii negri ai nenorocirii se grămădesc asupra capului meu și întristările chinuitoare mă îngrozesc. Dar, deși sufer, nu cârtesc împotriva Ta, prea bunule; căci Tu ești totdeauna sprijinitorul meu și peatra cea neclintită, pe care sânt întemeiate nădejdiile mele. Tu cunoști, Dumnezeule, pricinile nenorocirilor și întristărilor mele și îngrijești de soarta mea. Deși sufer, dar știu că Tu mă iubești, și această încredințare mă încurajează. Plin de nădejde în dragostea și bunătatea Ta, nu voi lăsa să mă biruiască nepotrivirile soartei, ci mă voi lupta cu curaj și cred că, având ajutorul Tău, voi ieși biruitor.

«Cela ce cârmuește lumea și soarta muritorilor, cârmuește corabia vieții mele, cea izbită de valurile ispitelor, spre liman liniștit. În zadar mă voi lupta singur împotriva furtunilor vieții, că fără de Tine nu voi putea nimic.

«La Tine dar, Preabunule, alerg și mă rog, vino întru ajutorul meu și mă mântuește cu puterea Ta, precum oare când ai mântuit pe Petru, care venea către Tine pe apă; întinde-mi mâna ca și aceiula, Doamne al milei, și nu zăbovi, Amin».

Avrigul, din județul Sibiu, este recunoscut și introdus în șirul localităților climaterice și se va împărtași de toate drepturile prevăzute în legile privitoare la localitățile climaterice.

Se pot face economii! Prefectul dela Odorhei a avut bunul gând și curajul să suprima automobilele înțreținute de prefectura județului său; așa a scăzut o părticică destul de însemnată din cheltuielile bugetului pe 1932.

noastră. O cooperatie însă din partea noastră o aşteaptă totuşi.

Dacă Dumnezeu, independent şi nestăngănit de creaşurile Sale, face lucruri minunate, este preamărit prin chiar; conlucrarea omenească însă a luat-o dela început în combinaţie cu privire la opera de mântuire şi prin aceasta chiar, omul liber şi conştient se pune în slujba Lui, este preamărit mai mult pe pământ.

Mijloacele cu care se lucrează, în sine sânt exclusiv fără merit şi fără însemnătate: «Doamne, toată noaptea am lucrat şi nimic nu am prins».

Care să fi fost cauza acestei osteneţi, fără nici un rezultat? Nu erau ei oare pescari bine exercitaţi? Fără îndoială, mâna lor ştia să arunce mreţele, ei îşi cunoşteau meseria.

Li-a lipsit cumva sânguinia? Nici decum, — ei au lucrat toată noaptea, cu multă stăruinţă.

Să fi lipsit oare peştii din mare? Mi se pare că nu, căci îndată ce Mântuitorul a fost alături de ei, s'au umplut mreţile încât se rupeau.

Care să fi fost atunci pricina? Aceea că în mijloacele de lucru nu zace nici o putere; dacă lipseşte prezenţa lui Hristos. «Fără de mine nu puteţi face nimic», a spus Mântuitorul. Cu Hristos însă vom putea face totul. Prezenţa lui Isus este o garanţie pentru un rezultat favorabil. Isus a fost în barca lui Petru şi voinţa sa a influenţat peştii în chip minunat, atrăgându-i în mreţe.

Dacă Domnul Hristos este preamărit în biserică sa, prezenţa lui imprimată acesteia putere şi vigoare.

În lucrul nostru deci, să chemăm mereu ajutorul Mântuitorului, să nu uităm aceasta, aceia mai ales cari sântem chemaţi să pornim şi să vânam suflete.

Sus să avem inimile şi plini de credinţă să pornim la datorie, invocând asistenţa învăţătorului. Să lucrăm, până târziu în noapte şi apoi, Acela la a cărui poruncă aruncăm mreţele, va fi puternic să ni le umple cu peşti.

III

Cel ce caută, va afla.

Luca 9, 10.

E vorba aici de cei ce caută adevărul, pe Dumnezeu. Există mai multe categorii de acest fel de căutători.

Să vedem mai întâi pe aceia, cari nu caută socotind că Dumnezeu nu există. De aceşti-au existat în toate timpurile, sânt amintiţi şi în cartea Psalmilor: «Zis-a cel nebun întru inima sa, nu este Dumnezeu».

Obişnuit sânt foarte încrezuţi în puterile şi în înţelepciunea lor şi par a ne spune: «Adevărul nu există. El nici nu se poate realiza şi va rămânea un miraj continuu. Crezi că-l vei descoperi atâtea vreme cât eşti departe de el, dar îndată ce te apropii, se pierde. Aflarea adevărului este o himeră, la ce deci să-l mai urmărim zadarnic».

Şi de fapt sânt mulţi cei care acceptă un astfel de limbaj şi cari, sceptici, au renunţat la căutarea adevărului moral şi religios mai ales, carei-i sânt ca un fel de încoronare. Despre om chiar, nu se ştie cece este, cece trebuie să facă, de unde vine şi unde merge. Se vor putea deslega atunci alte probleme?

Alături de aceşti nesocotiţi şi sceptici, iată şi alţii: de astădată căutătorii de adevăr, de Dumnezeu, dar fac acest lucru foarte superficial, pare că ar merge la joacă. Drumul lor în căutarea adevărului se poate asemăna cu o plimbare pe un lac liniştit. Trec în revistă tot orizontul, şi aflând că fiecare vedere îşi are farmecul său, nu se opresc la nimic. În felul acesta însă, nu se află adevărul care mântuieşte.

Pascal, însetat după adevăr, spune că trebuie căutat cu stăruinţă şi cu osteneală până la chinuri, şi cei ce caută astfel, vor afla. Pentru căutătorii de acest fel, marea e furtunoasă şi cu valuri ameninţătoare; sub apăsarea păcatului îşi văd viaţa în pericol; asemenea plini de neliniştie, turmentaţi de griji, ei caută portul, limanul cel lin, din toate privirile. Şi îndată ce l-au întrezărit, ei intră cu grabă şi plini de recunoştinţă în acel golf al mântuirii, căci simţindu-se perduţi în largul mării învolburate, se văd acum mântuiţi.

Cu imaginea mării deslănţuite poate fi asemănată aşa de bine viaţa! De fapt, în drum spre adevăr sântem asemenea unei bărci în largul mării. Valurile ameninţătoare, sânt pericole multiple, ce ne pândesc şi fletele la orce pas, portul salvatore. Adevărul spre care trebuie să tindem.

Dar voi, căutaţi adevărul? Şi dacă căutaţi, cum faceţi acest lucru, jucându-vă sau chinându-vă?

Cred că în lupta cu valurile gata să te înghită, nu mai poţi pastra faţă zimbitoare, asemenea şi în drumul mântuirii al aflării adevărului, nu ne vom putea juca numai. Nu, ci va trebui să căutăm cu stăruinţă, cu durere, cu lacrimi: Să pornim astfel spre adevăr.

Gh. Secaş.

Rugare

Cătră toţi autorii, editorii şi posesorii de cărţi

Mitropolia Ungro-Vlahiei a avut una din cele mai bogate biblioteci din ţară, care însă, din cauza vitregiei timpurilor, s'a irosit şi împărţit, sporind alte biblioteci publice. Astfel fiind, la venirea Noastră în Bucureşti n'am mai găsit nimic din ea, şi nici n'am putut să-i mai dăm de urmă.

Cum o Mitropolie, devenită acum Patriarhie, în chip firesc are neapărată trebuinţa să aibă pe lângă ea o astfel de instituţie, cărturărească, am luat lucrul dela capăt.

În acest scop am adunat pe cât ni-a stat în putinţă cărţi, am sporit numărul lor cu biblioteca Noastră personală şi cu altele pe care le-am dobândit dela creştinii care au înţeles să sprijine lucrul Nostru şi nevoile Bisericii, şi le-am orânduit şi aşezat în încăperile noului palat al Patriarhiei. În felul acesta, am izbutit cu ajutorul lui Dumnezeu să punem început temeinic unei mari biblioteci, ajunsă până în prezent să numere aproape 10,000 de volume.

Acest început ne dă nădejdi frumoase întru realizarea ce ni-am propus şi neincetăm indemn de a ne nevoi să sporim meru ceea ce avem, până când se vor aduna atâtea cărţi, încât să putem orândui o clădire specială de bibliotecă, spre obştească folos. — Pentru înfăptuirea acestui gând nu ajunge însă străduinţa Noastră personală, ci este nevoie de colaborarea tuturor inimilor înţelegătoare a marelui rol pe care-l are o bibliotecă în dezvoltarea culturală a unui popor.

De aceea ne edresăm cu stăruitoare rugăminte către toţi cei ce au alcătuit, au edtat sau posedă cărţi de valoare, să pună fiecare după putinţă câte o piatră de zidire la opera pentru care ne trudim, trimiţând ca dănie câte un exemplar, — dacă e cu putinţă legat — din cărţile lor, pentru biblioteca Patriarhiei Române. În felul acesta se vor putea aduna, credem, multe şi folositoare lucrări care vor mări biblioteca şi vor putea fi de ajutor celor ce le vor cerceta şi folosi.

Am fi îndeosebi recunoscători tuturor acelor preoţi, profesori, etc. cari adunând în cursul vieţii lor o mică bibliotecă, ar veni în ajutorul gândului Nostru, trimiţând-o Patriarhiei, unde cărţile vor fi fără îndoială bine îngrijite şi de rodnică folosinţă obştească.

Cu mulţumiri şi binecuvântări pentru toţi cei în al căror suflet ruga Noastră va găsi bun răsnet.

MIRON, patriarh.

Bucureşti, în ziua Sfântului Ioan Botezătorul 1932.

Organizaţi Reuniuni de femei

(2 Cor. 13, 10).

Credinţele superstiţioase din popor, unde vor fi, sânt împotriva sfînteniei religiei:

Dacă în turma ta se găsesc proci mincinoşi, ghicitori de vise, cărturărese: caută, cu chibzuială, a-i opri în munca lor: o oală bolnavă poate molipsi turma.

Să ştii deosebi neputinţa şi slăbiciunea de reavoinţă şi ticăloşie; pe cel slab îl întăreşti cu prevenire părintească, pe cel nemernic îl mustrezi ca să-l aduci la calea bună.

Nu exagera greşelile. Prin învăţături bine alese, fă credincioşii capabili să cunoască *gradele* virtuţilor şi ale păcatelor.

Cercetează de-a dreptul: Ce fel de răutăţi bântue în cercul tău parohial. În contra lor vei lupta cu arme duhovniceşti, prudent şi cu răbdare, ca să-ţi atingi în adevăr scopul.

Eşti lumina turmei tale şi nu

INFORMAȚIUNI

Sedință plenară. Consiliul arhiepiscopesc a ținut ședință plenară în 4 Februar a. c. sub prezidiul Înalt Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru *Nicolae*.

Între chestiunile la ordinea zilei notăm următoarele hotărâri: alcătuirea și înaintarea unui nou memoriu Dlui Președinte al Consiliului de Miniștri, dlui Ministru de finanțe și dlui Ministru al Instrucțiunii și Cultelor pentru achitarea salariilor preoților pe al doilea semestru al anului trecut. S'a mai hotărât a protesta împotriva prea marilor reduceri ale retribuțiilor preoției pe 1932, cerând a se reveni ca preoția să fie retribuită după importanța ce o are în statul român.

Protopresbiter al protopopiatului Oltul a fost numit părintele Valeriu Judele, paroh în Mărgineni, iar protopresbiter al protopopiatului Târnava Mare, părintele Ioan Dragolea, paroh în Vulcan. S'au luat dispozițiuni pentru alegerile eparhiale pe un nou period de șase ani, numindu-se delegați arhiepiscopesci pentru conducerea alegerilor din cler și pentru despuieră scrutinului alegerilor mirenești, fixându-se termenul alegerilor în următorul mod:

Colegiile preoțești se vor întruni pentru alegeri, Joi în 18 Februar a. c.

Anunțarea adunărilor parohiale pentru alegerea membrilor mireni se va face Duminică în 14 Februar a. c. În Duminică din 21 Februar a. c. se vor ținea adunările parohiale pentru alegerea membrilor mireni, iar Duminică în 28 Februar a. c. va avea loc despuieră scrutinului cu voturile membrilor mireni.

Cu privire la alegerile membrilor în adunarea eparhială, Venerabilul Consiliu arhiepiscopesc va trimite zilele acestea o circulară tuturor oficiilor parohiale.

Chemarea preotească

— Povește viitorului preot —

Înainte de a te dedica frumoasei chemări și de-a te consacra cultului divin, să cumpănești datorințele și sarcinile misiunii sfinte, — ca nu mai târziu să te jăluiești amarnic c'ai văzut *trandafrul* și nu i-ai luat în seamă *«spini»*.

Ochil de jos se fixează de obicei asupra celor puși mai sus, și mulți judecă traiul preotului, — poate mai mulți decât se prezintă de sărbători la sfintele slujbe.

Ear ochiul toate le vede, dar pe sine — nu se vede.

Păstorul sufletească își întrerupe mâncarea, somnul, tihna, fără cârtire, îndată ce chemarea îl invită ici sau colo.

Păstorul sufletească, bun și fidel, nu este reținut de orce piedecă în împlinire adatoriei sale; nici vifornia,

nici mizerie, nici teama contagiunii de boale nu-l sperie în drumul său misionar.

Dacă «spini» de acest fel nu te înspăimântă, dacă simți vigoare fizică și psihică pentru suportarea sarcinilor, — urmează înclinația internă, prin care ești chemat și ales.

Vei căuta, la vremea sa, ca în mintea credincioșilor să altoești cunoștințe clare și adevărate despre divinitate, arătând că: «Îndurat și milostiv este Domnul; Îndelung răbdător și mult milostiv». (Ps. 102, 8).

Înainte turmei tale, adu-ți aminte de îndemnul sfântului apostol Pavel, dat lui Tit: Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune, dovedind în învățătură: nestrăciune, cinste. (Tit. 2, 7).

Ceeace clădești cu o mână, cu cealaltă mână să n'o dărași, «potrivit puterii, pe oare mi-a dat-o Domnul, nu spre dărmare, ci spre clădire».

întunecimea ei: învață dar pe poporul tău și nu uită: Preotul bun învață până la noapte, cu faptă și cuvânt.

Pe cei ce păcătuiesc din reavoință «stăruiește cu timp și fără timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelunga răbdare și dând necontent învătătură». (2 Tim. 4, 2). Nu te emoționa, dacă un sfânt sau un răutăcios te contrazice.

Pe săraci, pe orfani, pe văduve, pe cei strâmtorați îi sprijinește, cum se cuvine unui părinte sufletesc al familiei enoriașilor săi.

Cercetează la timp potrivit pe bolnavi și pe robi. Te interesează de soarta lor și îi mângâie: o faptă caritabilă ce înalță mult demnitatea chemării tale.

Nu refuza nimenui statul salvator. Supraveghează pururea oile tale și le păzește de rădăcine.

Dorința necumpătată de câștig material, slăbiciune mai ales de az,

Introducere. In 4 Februar a. c. la ora 12 din zi Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a introdus în mod solemn în postul de director al Școalei Normale de băieți «Andrei Șaguna» din Sibiu pe dnul Ioan Sandu, fost director la liceul «Mihai Viteazul» din Alba-Iulia.

Despre această frumoasă festivitate vom raporta în numărul proxim.

Între proiectele de legi, ce se aduc în desbaterile de acum ale parlamentului, figurează: legea conversiunii datorilor agricole, legea chirilor, a drumurilor, legea monopolului alcoolului, a modificării legii administrative, a orgaizării aviației, a industriei ș. a.

Ziare din capitală sânt informate că dl N. Iorga, ministrul instrucțiunii ci cultelor, studiază modalitatea ca din actualul buget să acorde burse copiilor de preoți, cu familie împovăraoasă și cari urmează cursurile diferitelor școli.

† Toma Tămaș, paroh ortodox român în Visca, prot. Ilia, jud. Hunedoara, după grele suferințe, împărțit cu sfintele Taine, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, în 27 Ianuar 1932 ora 3 a. m. în al 70-lea an al etății și al 54-lea an de vrednică pădorie. Rămășițele pământești ale adormitului în Domnul, după săvârșirea prohodului în sfânta biserică, s'au așezat spre veșnică odihnă în cimitirul ortodox român din Visca, Sâmbătă în 20 Ianuar 1932. Odihnească în pace!

Noul comitet al bisericii ortodoxe române din Dumbrăveni. Primim: La adunarea parohială, ținută în 17 Ianuar c., s'au ales membrii noului comitet al bisericii ortodoxe române din Dumbrăveni. Au fost aleși cei mai fruntași dintre localnici. La sfârșitul adunării a luat cuvântul domnul Emil Laurențiu, vorbind în numele tinereții și asigurând pe conducători de devotamentul dragostea și sprijinul, pentru realizarea dorinței unanime a credincioșilor de-a ridica în localitate un lăcaș de închinăciune, care să facă cinste bisericii noastre. A mai vorbit deputatul mirean Ilarie Holom, arătând situația în care se găsește biserica ortodoxă română din Dumbrăveni. — La adunarea protopopească ținută în 25 Ianuar c. a tractului Dumbrăveni, s'a hotărât cumpărarea caselor proto-

popești, în centrul orașului, Piața Regina Maria. Adunarea a fost prezidată de administratorul protopopes, pâr. Nicolse Gheaja.

Ajutorul studenților săraci. Comisia interimară a județului Cluj a votat suma de 199 mii lei în ajutorul universitarilor lipsiți de mijloacele traiului. Din suma aceasta primesc: studenții români 120 mii lei, studenții unguri 49 mii lei, studenții jidovi 30 mii lei.

Asociația studențească, de flice și fii de preoți ortodocși, dela universitatea din București, și-a ales un comitet de conducere alcătuit din 15 studenți și studente. Președintele comitetului este dl V. Alexandrescu, ear secretar general dl Grigorie T. Marcu.

Banca Națională va pune în circulație bilete nouă de câte o mie de lei. Bancnotele, de culoare verde, vor avea forma dolarilor. — Vechile bilete de 1000 lei, trecute peste graniță, vor veni spre casă, de silă bucuroși.

Conform ordinului ministerial, n'au dreptul de-a face slujbe religioase sectele: nazarenii, studenții în biblie, milenisti, secerătorii, adventiștii reformați, pentacostiștii și ino-chentiștii. — Li se dă voe baptiștilor și adventiștilor de ziua a 7-a, să țină slujbe acolo unde au credincioși și predicatori cetățeni români și nepe-depsiți. Dar, nici aceste secte n'au dreptul să primească ajutoare din străinătate, ear adunările lor generale se vor putea ținea numai cu învoirea autorităților statului.

Ministerul instrucțiunii, constatănd că numeroși elevi fac parte din asociații sportive, a luat dispoziția să se cerceteze dacă activitatea extrașcolară nu este dăunătoare disciplinei și morale școlare. În cazul când se va constata că această activitate nu va fi în vederile ministerului se vor lua măsurile pentru a împiedeca pe elevi pela participarea lor la aceste asociații.

Inoportună. Un membru al Reichstagului propusese înlocuirea pedepsei cu moartea la muncă silnică pe viață; înspăimântat însă, de sporirea criminalității în Germania, a revenit asupra propunerii, găsindu-o inoportună pentru moment.

Două milioane de petiții, încărcate în opt lăzi, și semnate de membrele organizațiilor femeiste engleze în favorul păcii, au sosit la Geneva în vederea conferenței desarmării.

Femea «doctor în teologie». Universitatea din Glasgow a dat, nu de mult, pentru prima oară, unei femei, titlul de doctor în teologie. În Anglia acest lucru e numit «doctor în divinitate». Femea care a primit acest titlu se cheamă Miss Maud Royden și este fiica lui Sir Thomas Royden, președintele societății de vapoare «Cunard Line». Miss Maud a fost angajată la catedrala din Glasgow, unde va face serviciul de predicator.

Nu le mai trebuie «Miss»-uri. Gîngășele domnișoare ale Italiei nu vor mai figura pe lista concursurilor de frumusețe, organizate de speculanții de tot felul. Mussolini a dat adecă ordin, prin care, din motive de moralitate, sânt oprite în Italia alegerile de «regine» ale frumuseții. Om și jumătate e Mussolini!

Analfabeți. O statistică americană află, că numărul persoanelor, peste vârsta de 10 ani, care nu știu scrie, nici citi, este 62 la sută pe întreg rotogolul pământului. Analfabeții Italiei de sud dau cifra de 65 la sută. Tot cam atâția sânt în Spania; în Portugalia 80 la sută, — mai rău ca la noi.

Vrăjitorie la orașel. Două țigănci, cari știu să «ghicească» și să «farmece», au intrat zilele acestea în locuința duor doamne, nu la sat, ci la un mare oraș, și au cerut să descante hainele cucoanelor, «ca să le meargă bine toată ziua». Doamnele au crezut, și au predat țigăncilor diferite haine femeiești, să le descante și apoi să le înapoieze «pline de noroc». Vrăjitoarele au luat hainele și — duse au fost. Sfârșitul? «Politia cercetează», să afle unde-s hooțele hainelor. — Să fie de învățătură — sâțencelor!

Moarte aparentă. Faptul s'a petrecut într'un orașel de lângă lacul Constanța (Elveția). Ucenicul unui brutar, suferind de tetanos, a căzut într'o stare de moarte aparentă. Toți îl credeau mort și s'au început pregătirile: Brutarul l-a comandat un

cosciug și un loc în cimitir. Ucenicul a fost pus în sicriu pe o masă din odăița în care locuia. Dar, în timpul nopții, mortul s'a trezit. Într'un acces de furie a aruncat lumânările care ardeau la căpătâi și a sfărâmat cosciugul în bucăți. Brutarul, auzind sgo-mot, a venit în odăiță. Acolo cu spaimă, a văzut că «mortul» trăește. Patronul a explicat ucenicului ce s'a întâmplat, și a reușit să-l liniștească.

ȘTIRI LOCALE

EFFECTUL! Unele din cotidia-nele noastre, (cele cu 3 lei) în dragostea lor pentru conștiință, au pornit o campanie împotriva existenței noului ziar **CALENDARUL**, terorizând pe depozitari, așa încât chloșcarii n'au îndrăznit câteva zile de-a rîndul să pună în vânzare **CALENDARUL**, (unul îl vindeau pe asuns). Rezultatul a fost că în Sibiu, poate și în alte locuri, lumea cere cu atît mai vîrtos să citească paginile noului îndrumător spre zări mai senline.

Conferență. Duminecă, 7 Februar 1932 la ora 18 (6 seara) se ține conferență publică în sala prefecturii. Conferențiar dl profesor universitar Dr. Silviu Dragomir. Tema: «Din urmele celei mai vechi civilizații românești din Ardeal» (cu proiecțiuni).

Pensionarii, fără deosebire de confesiune și naționalitate, s'au întrunit Duminecă, în 31 Ianuar la ora 11 a. m., în sala dela Apollo. Întrunirea a fost deschisă de dl Dr. V. Bologa, cu o cuvîntare omagială adusă Suveranului și guvernului țării. Au luat cuvîntul mai mulți oratori, arătînd doleanțele întemelteale ale pensionarilor, ear la urmă s'a votat o moțiune, în care se imploră sprijinul Maiestății Sale Regelui și al guvernului. Adunarea s'a terminat în ordine la ora 1 și un sfert după amiază.

Dela primăria municipiului Sibiu. Reuniunea de vînătoare Sibiu va pune, pe teritoriile de vînat Sibiu, Turnișor, Șelimbăr și Cașolț, otravă pentru stîrpirea lupilor. Cadavrele animalelor trebuie să fie lăsate pe loc, raportîndu-se primăriei municipiului.

— care toată apa ar vreă s'o întoarce spre moara sa proprie — caută să o înfrînezi între credincioșii tăi, ca pe izvor de cumplite rele în societate.

Iubirea cătră aproapele, peatră fundamentală a religiei, o întărește adînc mai ales în inima tinerimii, să se învețe de timpuriu a renunța pentru binele obștesc.

Nu lăsă să se respîndească judecățile de prisos, care încep să degeneze dînd naștere la desbinări, certe și ură de moarte.

Sădește liniște și mulțumire în inimi; discordia, revolta în contra autorității le îmblînzește cu mijloacele religiei și ale legilor civile.

Ești preotul lui Dumnezeu, care e Dumnezeuul păcii.

Soarele îl observă curioșii cei mai mulți, când suferă eclipsă, — pe preot îl observă în defectele lui îndoesebi. Ceice găsesc pete în soare, ear dela tine, să fii fără pată, fără

defecte. Ei nu vor să ăa aminte, că și omul sfînt e om, ear crinul alb are umbră neagră.

Lasă-i, și gîndește la chemarea ta principală: să desvolți virtuțile în oameni, pe cei vițioși să-i întorci și să-i conduci în căile datorințelor de bunii și înțelepți fil ai Domnului.

Așa să-ți ajute Dumnezeu!

Pr. T.

Țăran, și boer. În apropierea conversiunii datorilor private, nu este de prisos să reținem un instructiv caz, raportat, săptămîna trecută, de foaia economică, Argus. O bancă din provincie, povestește confratele, o bancă mică, a avut între 15 Decemvrie și 15 Ianuar șasezeci debitori țărani cu creanțele ajunse la scadență. Tot în acest timp a avut și zece debitori din categoria oamenilor cu stare și cu însemnate poziții sociale. Din cei șasezeci debitori țărani s'au pre-

zentat exact la scadență cincizeci și opt, au preschimbato polițele plătind dobînda de patrușprezece la sută conform legii contra cametei, deși li s'a atras atenția că pot plăti opt la sută conform legii excepționale. Jumătate din ei au dat și ceva din capete. Dintre cei zece debitori «boeri» nu s'a prezentat la preschimbare decât unul, și acela fără bani pentru dobîndă, dar a cerut reducerea dobîndei la opt la sută. Acest singur caz e deajuns pentru a judeca în fondul ei problema conversiunii. Lumea care trăește bine, cheltuește, voiajează, are automobil, frecventează teatrele și restaurantele, nu recunoaște datorile și face agitații, fie pentru a le trece la stat, fie pentru a le anula. Pentru ca agitația să reușească, e pusă înainte — țărănimea. Țăranii, însă, care câștigă gologanul cu greutate, ei nu cer intervenția statului și chiar dacă statul le-o acordă, ei nu uzează de ea.

Ei știu ce importanță are creditul și ei sînt elemente economice serioase cari cunosc ce înseamnă paguba și câștigul. Peste tot în țară, situația e aceeaș. Țăranii sînt împovărați, ce e drept, și loviți crunt de nenorocirea ce s'a abătut asupra întregii lumi. Dar, ei nu încearcă să se susragă de sub legile firei decât dacă sînt ațâțați de agitatori, cărora numai de datorile țărănești nu le arde, dar vîd în ele un mijloc politic. Chiar și atunci când este împins la agitații, țăranul ia parte la întruniri, strigă «jos cămătarii», dar se duce la scadență, preschimbă polița și plătește dobînda...

Fiule! În viața ta ispitește-ți sufletul, și vezi ce este lui rău și nu-l da lui.

Că nu toate tuturor folosesc și nu tot sufletul întru tot binevoiește. (Sirah 37, 30, 31).

Nr. 29/932

(4) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei l-a de cl. I din Tebea, protopopiatul Zarand, se publică de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunii dela stat, conform coalei B.
2. Stola obișnuită.
3. Sesiune parohială 3 jugăre.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta până la termenul fixat Oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului în Brad.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie în o Duminecă ori sâmbătoare spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Brad, la 14 Ianuarie 1932.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 39/1932

(5) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Zdrapti, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare.

Cererile cu actele necesare să se înainteze subsemnatului oficiu, în termenul dat și concurenții să se prezinte la biserică spre a fi cunoscuți de popor.

Brad, la 16 Ianuarie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 596/1931.

(3) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III Clugud, din protopopiatul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

- a) Cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.
- b) Sesiune parohială în mărime de 19 $\frac{1}{2}$ jugăre cadastrale și folosința cimitirului.
- c) Stola uzitată în comună.

Reflecții îndreptățite la acest post își vor înainta cererile de concurs în termenul indicat oficiului protopopesc al Sebeșului și se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de către popor.

Sebeș-Alba, 19 Decembrie 1931.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HODOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Nr. 399/1931.

(1) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Cugir, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela Stat, conform coalei B.
2. Casă parohială (5 camere) cu supraedificate.
3. Sesiunea parohială de 20 jugăre arător în hotarul comunei vecine Aurel Vlaicu.
4. Stola obișnuită.

Reflecții își vor înainta cererile însoțite de actele necesare oficiului protopopesc al Orăștiei, în termenul dat de prezenta publicație, — iar concurenții e de dorit să se prezinte la biserică pentru a fi cunoscuți de poporul credincios.

Orăștie, la 30 Decembrie 1931.

Oficiul protopresbiterial ortodox român Orăștie, în înțelegere cu Consiliul parohial din Cugir.

Ioan Moța
administrator protopopesc.

Nr. 310/1931

(2) 2—3

Concurs

În temeiul ord. Preaven. Cons. Arh. Nr. 4018/1931 se publică concurs pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune lângă parohul veteran Ioan A. Bena în parohia de clasa II-a (două) Planul de Jos din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român».

Capelanul va beneficia de jumătate din sesiunea parohială de 26 jugăre și de jumătate din toate veniturile stolare din parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele convenite, se vor înainta oficiului protopopesc al Sebeșului, în termenul indicat, iar candidații se vor prezenta în v'r'o Duminecă sau sâmbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial din Planul de Jos.

Sebeș, 28 Decembrie 1931.

Vasile Oană
protopop.

VIOLINE

Viole

Mandoline

Ghitare

Arcușe

Coarde de tot felul

Scaune pt. violine

Diapasoane

Surdine

Sacăz

Cutii pentru violine

Pupitre pentru note

etc.

se găsesc de vânzare la **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, cu prețurile cele mai moderate.

ANUNT

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

A apărut:

Un anahronism și o sfidare: STATUL ROMANO-CATOLIC ARDELEAN

studiu istoric juridic

de

ONISIFOR GHIBU

profesor la Universitatea din Cluj, membru corespondent al Academiei Române

însoțit de

Concluziunile Comisiunii istorico-juridice privitoare la desființarea Statului Catolic

Prețul Lei 400.—, plus spese postale Lei 15.—

Se poate procura dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, trimițându-se prețul plus spesele postale prin mandat postal.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică «Andreiană», din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din Exegețică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20%, rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

...toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

Predici și îndrumări omiletice

de

Preotul Gheorghe Secaș

Prețul Lei 80.—, plus porto Lei 5.—

Tălenirea Sfintei Liturghii

de

Preotul Dr. Nicolae Terchilă

Prețul Lei 15.—, plus porto postal Lei 5.—

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANILOAE
profesor la Academia teologică «Andreiană»

Prețul Lei 300.—, plus spese postale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20%, rabat.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la:

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiereul

Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120.—, plus spese postale Lei 10.—

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

Istoria Desrobirii Religioase a Românilor din Ardeal

în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20.

Volumul I costă Lei 200

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

CURS

de

Îndrumări misionare

pentru folosirea studenților în teologie, preoților parohi și misionarilor eparhiali

de

Dr. VASILE GH. ISPIR

profesor la Facultatea de teologie din București.

Prețul Lei 440.—, plus spese postale Lei 20.—